

Egy meg egy az egy

MŰBÍRÁLAT - HANGOSKÖNYV - LXIII. évfolyam, 38. szám, 2019. szeptember 20.

(Jászberényi Sándor: A lélek legszebb éjszakája. Előadja Ficza István és Nagy Zsolt. Kossuth-Mozzer Kiadó, 2019)

Milyen megfontolásból olvassa fel *A lélek legszebb éjszakájának* novelláit két ennyire különböző habitusú és temperamentumú színész? Miként lehetséges, hogy alakításukban az elbeszélő Maros Dániel, a Közel-Keletről és Észak-Afrikából tudósító újságíró-fotóriporter - tudjuk, ő Jászberényi alteregója - egyszer kiábrándult, az alkoholtól és a cigarettától rekedtes hangú, önpusztító fiatal férfi, máskor pedig olyan, mint egy nyegle úri fiú? Hetyke, cinikus, felsőbbrendű. És végül: beleoltható-e ezt a két eltérő előadásmód akár egyetlen szövegbe?